Svo ómögulegt sem hvítin, að reka skammirnar til baka — þá er það enn ómögulegra að kenna höfðingjunum íslenska guðs-vegu, því þeir hafa ey afrekin, og gjöra alt ljótt af sjer sem þeir gjeta ölle enn helga og góða af ölle Guði; og eins hana þeir með alla þá er drukku það sína, að hillast Guði, dáðst að speki hans og skjánum, sökkva sjer í undrum dásemdar verka hans og heilag-leik, hefja sig og skoða sér náð og miskunsemi hans, trúa endanlausnina, helgunina, dauðanum, dáminum, ugegnisan-ni; kenast að og ekki að mætti dygðina, hafa lastinn, hinir-líka sameiningarnar, enn líkast ekki sjá þeirra tilbygðsentu-þeir, "höfðingjarnir"!! — svo þessu maður, alskoðan í líkunni Sálar og þar er hálfleikið sett við það og "dómarana"!!, af því þeir hafast ekki að: dygðir og mannkærki, hafa dygðir og ...endi drukkinda dygðanna og spekinnar, og afrekin hátign Guðs og ljós = ens eilífa ljóss-útbreiðslu, og ljómann Guðs dýrð-ar; mátskanda allri vindar og skáldum heilags Anda, og ljós-geislunum alspeki Drottins er falla inni góða sálinnar hinir náðarmundæli andans — hvar af vex dygð og trú og sannleikur —; þeir reka — þessir skjónhelga hvesnar! og þó rjettarne-mt framhar! at hannaði þeirra og hamhelgar hugsanir — lesti og lýti á öðrum, og láta vera að straffa þá, enn líka í öllum skömmunum og skringlegum sjálfir — og eingenn hegnir þeim. Enn sú ljóma skamd, það verður gjört! Þeir sjálfir, og svo þá þeir aðra til þess — ljúga upp vömmunum og lýtunum og hvívetna sökunum á ena náðnauðla, til að fella þá með —, þeim lýtunum ljúga "höfðingjarnir"!! og "dómararnir"!! á ena saklausu, náðnauðla sama og skjærsömum sem annarmanna manni datt í hug, nema verska heimsleingja og þjófunum að mér til, og halla á enum ágætnandaska manninum — þessu ljúga þeir upp frá rótunum, til þess með laga-nauðgunda-dreggja-num sínum, gjera fellt hina, og sína þeir gjeti rjett hvarvitna, enn allir þessir dómstólar hanga saman í verke og nágrenn-nauðgunum og ljúgnum sem afneikir og skánskammum, eins og hæggánnar kvölunum og bygðunum, sem þeir vita sakleis-ingjana í paradís í, og með alla hugsanlega, djöfulsins, blekkja-menn og hánag hengja og svæla og þjá og kveljið kvalir og ógn-arlagarska þvíldómur; hvers hanar trúar- og gjeitnu-villur anda þeirra, telja þeir hinir manni, og snjólika, afafli og aprívbentegra djöfulinn, hvíður þeirra, hans ríki og ljóginnar. Búandir þeir þeir hvarstar og hvesnar, sem þekkjast sjálaski og lýti á öllum nátúrdunum og vilkynnum, og dæma þá saman dómi enn laga upp sökunni, til að gjera hanið hamnum af rjettumní nágjí; enn þessir hvarstar enn þeir einir sem gjöra alla verkableypina!...